

Arrest

nr. 296 778 van 9 november 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. MULENDA
Quai de l'Ourthe 44/02
4020 LIEGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart staatloos te zijn, op 20 juli 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 26 juni 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van diens beslissing van dezelfde datum tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 14 september 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 25 september 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster werd op 22 juni 2023 onder bevel tot aanhouding geplaatst.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 26 juni 2023 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod.

De beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, die verzoekster op 26 juni 2023 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"Aan Mevrouw, die verklaart te heten:

Naam: [N.]

Voornaam: [E.]

[...]

Nationaliteit: Roemenië

Gekend in de gevangenis als [N.E.], [...], nationaliteit Servië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België onmiddellijk te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,
- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald, moet zij/hij het grondgebied verlaten. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken, terug te keren naar België.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort op het moment van haar arrestatie.

- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.

Zij werd onder aanhouding geplaatst op 22.06.2023 door de correctionele rechtbank te Mechelen onder verdenking van bendevorming-deelname. Feiten waarvoor zij later veroordeeld kan worden.

Er bestaan ernstige aanwijzingen van schuld in hoofde van inverdenkinggestelde, gelet op de vaststellingen van de politiediensten zoals opgenomen in aanvankelijk proces-verbaal met nummer ME10.L6.1715-23, de verklaringen van de getuigen en deels ook de eigen verklaring van inverdenking-gestelde. Dat uit de samen lezing van voormelde elementen naar voor lijkt te komen dat inverdenking-gestelde samen met een vriendin naar Berlaar lijkt te zijn gekomen om woningdiefstallen te plegen.

Feiten als hoger omschreven en gekwalificeerd getuigen van een gebrek aan normbesef en van het zoeken naar gemakkelijk geldgewin zonder respect voor andermans eigendomsrecht. Dergelijke feiten kunnen bijzonder traumatiserend zijn voor de slachtoffers en voeden het onveiligheidsgevoel van de burgers.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/13

Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ BERLAAR-NIJLEN op 22/06/2023 en verklaarde sinds haar 2 jaar in België te verblijven. Tot op heden heeft betrokkene geen enkele stap ondernomen om haar verblijfssituatie te regulariseren.

Voorts zou ze ook familie hebben in de regio Charleroi. Betrokkene geeft echter geen verdere informatie omtrent haar ouders noch haar andere familieleden. Uit het gevangenisdossier kan er vastgesteld worden dat zij voor haar korte detentie geen bezoek heeft ontvangen. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/ Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) er slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen verwanten kan worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Een dergelijke

afhankelijkheid blijkt geenszins uit de stukken van het dossier. Er is bijgevolg geen sprake van een familie- en gezinsleven dat moet worden beschermd.

Voorts verklaarde zij geen medische problemen [te] hebben die haar zouden verhinderen om te reizen. Zij gaf verder ook geen elementen die een mogelijke schending van artikel 3 EVRM zouden rechtvaardigen.

Een schending van artikel 3 en 8 EVRM kan dan ook niet aannemelijk worden gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ *Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.*

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds haar 2 jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

☐ *Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid.*

Zij werd onder aanhouding geplaatst op 22.06.2023 door de correctionele rechtbank te Mechelen onder verdenking van bendevoorming-deelname. Feiten waarvoor zij later veroordeeld kan worden.

Er bestaan ernstige aanwijzingen van schuld in hoofde van inverdenkinggestelde, gelet op de vaststellingen van de politiediensten zoals opgenomen in aanvankelijk proces-verbaal met nummer ME10.L6.1715-23, de verklaringen van de getuigen en deels ook de eigen verklaring van inverdenking-gestelde. Dat uit de samen lezing van voormelde elementen naar voor lijkt te komen dat inverdenking-gestelde samen met een vriendin naar Berlaar lijkt te zijn gekomen om woningdiefstallen te plegen.

Feiten als hoger omschreven en gekwalificeerd getuigen van een gebrek aan normbesef en van het zoeken naar gemakkelijk geldgewin zonder respect voor andermans eigendomsrecht. Dergelijke feiten kunnen bijzonder traumatiserend zijn voor de slachtoffers en voeden het onveiligheidsgevoel van de burgers.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, die verzoekster ook op 26 juni 2023 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Aan Mevrouw, die verklaart te heten:

Naam : [N.]
voornaam : [E.]
[...]
nationaliteit : Roemenië

Gekend in de gevangenis als [N.E.], [...], nationaliteit Servië

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 26.06.2023 gaat gepaard met dit inreisverbod.

Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald, wordt hem/haar een inreisverbod opgelegd. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken en na opschorting van het inreisverbod, terug te keren naar België.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- ☐ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- ☐ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Zij werd onder aanhouding geplaatst op 22.06.2023 door de correctionele rechtbank te Mechelen onder verdenking van bendevoering-deelname. Feiten waarvoor zij later veroordeeld kan worden.

Er bestaan ernstige aanwijzingen van schuld in hoofde van inverdenkinggestelde, gelet op de vaststellingen van de politiediensten zoals opgenomen in aanvankelijk proces-verbaal met nummer ME10.L6.1715-23, de verklaringen van de getuigen en deels ook de eigen verklaring van inverdenking-gestelde. Dat uit de samen lezing van voormelde elementen naar voor lijkt te komen dat inverdenking-gestelde samen met een vriendin naar Berlaar lijkt te zijn gekomen om woningdiefstallen te plegen.

Feiten als hoger omschreven en gekwalificeerd getuigen van een gebrek aan normbesef en van het zoeken naar gemakkelijk geldgewin zonder respect voor andermans eigendomsrecht. Dergelijke feiten kunnen bijzonder traumatiserend zijn voor de slachtoffers en voeden het onveiligheidsgevoel van de burgers.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Artikel 74/11

Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ BERLAAR-NIJLEN op 22/06/2023 en verklaarde sinds haar 2 jaar in België te verblijven. Tot op heden heeft betrokkene geen enkele stap ondernomen om haar verblijfssituatie te regulariseren.

Voorts zou ze ook familie hebben in de regio Charleroi. Betrokkene geeft echter geen verdere informatie omtrent haar ouders noch haar andere familieleden. Uit het gevangenisdossier kan er vastgesteld worden

dat zij voor haar korte detentie geen bezoek heeft ontvangen. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 Oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur / Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) er slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen verwanten kan worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Een dergelijke afhankelijkheid blijkt geenszins uit de stukken van het dossier. Er is bijgevolg geen sprake van een familie- en gezinsleven dat moet worden beschermd.

Voorts verklaarde zij geen medische problemen [te] hebben die haar zouden verhinderen om te reizen. Zij gaf verder ook geen elementen die een mogelijke schending van artikel 3 EVRM zouden rechtvaardigen.

Een schending van artikel 3 en 8 EVRM kan dan ook niet aannemelijk worden gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert in een eerste middel aan dat substantiële op straffe van nietigheid voorgeschreven elementen ontbreken in de bestreden beslissingen.

Haar betoog luidt als volgt:

“Que tant l’ordre de quitter le territoire que la décision d’interdiction d’entrée remis à la requérante ne sont pas signés de sa main.

Que les mentions de date, d’heure et de signature sont entièrement vierges.

Que le nom et prénom de la requérante ont été écrits à la main par l’attaché de Direction, Madame [G.].

Que la signature de l’étranger au bas d’une décision négative qui lui est remise fait preuve que celle-ci lui a valablement été notifiée.

Que l’ajout de la date et de l’heure sont des éléments d’information essentiels pour l’introduction d’un recours dans les délais légaux.

Que ces éléments sont des éléments essentiels et prescrits à peine de nullité.

Que leur absence entache la validité de l’acte de sorte que l’ordre de quitter le territoire et la décision d’entrée lui annexée doivent être considérés comme nuls.”

3.1.2. De Raad stelt vast dat verzoeksters kritiek betrekking heeft op de akten van kennisgeving van de bestreden beslissingen en derhalve niet toelaat te oordelen dat de bestreden beslissingen zelf door enig gebrek zijn aangetast.

Het eerste middel kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen.

3.2.1. In een tweede middel voert verzoekster aan dat niet blijkt dat rekening werd gehouden met haar persoonlijke en familiale situatie.

Zij stelt het volgende:

“Que la requérante est apatride, son lieu de naissance est inconnu, elle n’a jamais été enregistrée dans aucun pays.

Qu’au vu de son apatridie, il lui est impossible d’obtenir un document d’identité ou un passeport de son pays d’origine, faute d’en avoir un.

Que cette situation est fort difficile à vivre au quotidien puisque la personne est privée des droits les plus élémentaires puisqu’elle est sans papier ni document.

Que la procédure judiciaire initiée contre la requérante est toujours pendante, elle n’a fait l’objet d’aucune condamnation, elle est présumée innocente et doit être considérée comme telle aux yeux de la loi.

Qu’au vu des explications qui précèdent, il est excessif de considérer la requérante comme étant dangereuse pour l’ordre public.

Que par définition, le magistrat en charge de son dossier ne l’aurait pas remise en liberté s’il considérait qu’elle constituait un danger pour la société.

Que la situation de la requérante est déjà difficile au vu de son apatridie, lui imposer en plus une interdiction dans tous l’espace Schengen pour 3 ans est de nature à l’exclure un peu plus de tous les droits élémentaires de tout un chacun.

Qu’il convient de rappeler que la décision d’infliger une interdiction d’entrée est FACULTATIVE.

Que l’autorité doit, au préalable prendre en compte la situation individuelle de l’étranger avant de lui infliger une telle décision.

Qu’au vu des explications qui précèdent, la requérante estime que l’autorité n’a pas tenu compte de sa situation personnelle (apatride) et familiale.”

3.2.2. Allereerst dient de Raad te duiden dat verzoekster weliswaar een feitelijke uiteenzetting geeft waarbij zij allerlei zaken beweert en aangeeft het standpunt dat verweerder heeft ingenomen in de bestreden beslissingen niet te delen, doch dat zij hierbij nalaat te duiden welke rechtsregel zij geschonden acht.

In zoverre het de bedoeling is van verzoekster aan te voeren dat verweerder het vermoeden van onschuld heeft miskend moet worden geduid dat dit vermoeden er niet aan in de weg staat dat verweerder op grond van een eigen onderzoek een standpunt inneemt met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 11 juni 2015, nr. 231.531). Verzoekster maakt niet aannemelijk dat verweerder, op grond van de door hem gedane vaststellingen, op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit kwam dat zij door haar gedrag de openbare orde of de nationale veiligheid kan schaden.

Daarnaast merkt de Raad, louter ten overvloede, nog op dat verzoeksters bewering dat zij staatloos zou zijn haar niet vrijstelt van de verplichting om de Belgische verblijfswetgeving te respecteren en dat zij niet aannemelijk maakt dat zij enig gezinsleven in België heeft dat verweerder onterecht over het hoofd zou hebben gezien.

Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3.3.1. Verzoekster voert in wat kan worden beschouwd als een derde middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag betreffende de Status van Staatlozen en Bijlagen, ondertekend op 28 september 1954 te New York en goedgekeurd bij wet van 12 mei 1960 (hierna: het Staatlozenverdrag).

Zij verschaft de volgende toelichting:

“ATTENDU qu’en vertu de l’article 1er de la Convention de New York, est apatride toute personne qu’aucun Etat ne reconnaît comme étant son ressortissant.

Que c’est le cas de la requérante qui n’a jamais été enregistrée en Serbie, ni en Roumanie et n’a pas obtenu la nationalité d’un autre Etat.

Que l'OE se pose manifestement des questions sur la nationalité de la requérante puisqu'il mentionne à ce poste « indéterminé ».

3.3.2. Het feit dat verzoekster, die voorheen aangaf een Roemeens onderdaan te zijn, voorhoudt niet te weten waar zij werd geboren en poneert dat zij in geen enkel land staat geregistreerd laat op zich niet toe te concluderen dat zij staatloos zou zijn. Elke vreemdeling die zijn ware identiteit wenst te verhullen kan dergelijke verklaringen afleggen. Er kan niet zonder meer worden aangenomen dat verzoekster, die schijnbaar ook geen enkel initiatief nam om het eventuele ontbreken van een nationaliteit te laten vaststellen, effectief geen nationaliteit heeft. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij onder het toepassingsgebied van het Staatlozenverdrag valt.

Indien verzoekster effectief staatloos is en vanuit het buitenland naar België reist dient zij hoe dan ook in het bezit te zijn van een staatlozenpaspoort en het staat niet ter discussie dat zij een dergelijk reisdocument niet heeft. Haar betoog met verwijzing naar artikel 1 van het Staatlozenverdrag laat niet toe te oordelen dat de bestreden beslissingen door enige onwettigheid zijn aangetast.

Het derde middel kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen.

3.4.1. In een vierde middel voert verzoekster de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Ter onderbouwing van haar standpunt geeft zij de volgende toelichting:

“Attendu que la décision entreprise est motivée comme suit :

« voir décision en annexe ».

Que la requérante ne peut marquer son accord sur ladite motivation.

Qu'elle n'a fait l'objet d'aucune condamnation.

Qu'elle a été libérée par la Chambre du Conseil de Maline moyennant le paiement d'une caution.

Qu'ainsi donc la procédure est toujours pendante, et- à ce stade- la requérante est innocente et la loi nous impose de la considérer comme telle.

Que la requérante est apatride, elle n'a jamais été enregistrée en Serbie, ni en Roumanie.

Que compte tenu des explications qui précèdent, la requérante estime que la décision entreprise n'est pas correctement motivée et qu'elle ne tient pas compte de sa situation réelle.”

3.4.2. Indien de Raad al zou moeten veronderstellen dat verzoekster de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van de wet van 29 juli 1991 – zij laat immers na de precieze bepalingen die zij geschonden acht weer te geven –, dan moet in ieder geval worden aangegeven dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). Haar bewering dat verweerder om de bestreden beslissingen te motiveren enkel zou hebben verwezen naar een bijlage mist feitelijke grondslag.

Door toe te lichten dat zij nog niet werd veroordeeld en dat zij bijgevolg voorlopig als onschuldig moet worden beschouwd en door te beweren dat zij staatloos is, toont zij niet aan dat verweerder tekortkwam aan de formele motiveringsplicht, zoals vervat in de bepalingen van de wet van 29 juli 1991.

Het vierde middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegronnd middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend drieëntwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

N. VERBRUGGHE,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

N. VERBRUGGHE

G. DE BOECK